

CO TO SĄ I O CO WALCZĄ LEGIONY POLSKIE?

Pytanie powyższe, niestety, na czasie, gdy się zważy, jak mimo powszechnego uznania dla Legionów Polskich, wielu jest jeszcze w Polsce ludzi, którzy nie wiedzą, co to są Legiony Polskie i o co od roku z górą walczą.

Pytanie, na które Jutro, na które historia znajdzie odpowiedź tak naturalną i samą z siebie płynącą, jak na pytanie, kim byli i o co walczyli Kościuszkę, Legioniści Dąbrowskiego, bohaterowie z 1831 i 1863 roku.

Bo trzeba pamiętać, że jak dziś Legiony Polskie spotykają się u swoich braci z rozlicznymi zarzutami ze strony całych grup przeciwników, a obojętnością ze strony szerokich nieraz sfer społeczeństwa, tak i wszyscy nasi bojownicy Wolności u współczesnych uznania na ogół nie znajdowali i dopiero historia oddała im sprawiedliwość.

Na pytanie więc «Co to są i o co walczą Legiony Polskie?» odpowiedź, choć może z przykrością i żalem, dać trzeba i należy.

Co to są Legiony Polskie?

Legiony Polskie to przede wszystkim niczem niezatarty znak i dowód, że Naród Polski żyje i do pełni życia, do Wolności przez morze krwi i ofiar nieprzebraną moc iść zawsze gotów, że mimo setek lat ucisku, mimo niewoli i klęsk bezmiaru «jeszcze Polska nie zginęła»...

Legiony Polskie to głos Narodu Polskiego, który w niemilknącym rozgwarze olbrzymiego boju tyranów, niezgluszony niczem, stwierdza przed światem nigdy nieprzedawnione prawa Ojczyzny naszej do Wolności.

Legiony Polskie to ostatnie ogniwo w długim łańcuchu tych najlepszych synów Ojczyzny, którzy w imię wolności, krew swą lali serdeczną, to nić wiążąca czyn Polski współczesnej z czynami ojców, dziadów i pradziadów.

Legiony Polskie to wreszcie jedyny realny dokument myśli politycznej polskiej, jedyny atut w ręku Narodu, który wygrać będzie można w targach powojennych o losy Ojczyzny naszej.

Legiony Polskie to organizmu Narodu Polskiego myśl, serce i ramię.

I o cóż walczą Legiony Polskie?

Legiony Polskie dobrowolnie, nieprzymuszone przez żadną siłę zewnętrzną, jedynie w imię nieprzedawnionych praw Narodu Polskiego do niekrępowanego rozwoju narodowego i państwowego, poszły w bój przeciw najeźdźcy moskiewskiemu, który dwie trzecie terytorium Ojczyzny naszej zagrabił i, ujarzmiwszy, nękał w nieludzki sposób, religię, język i obyczaj nasz tępiąc i gwałcąc na każdym kroku, stanęły do walki o wyswobodzenie Królestwa Polskiego z kajdan, o Wolną Polskę.

Legiony Polskie, stworzone i posłane w pole przez zbiorową wolę Narodu, utrzymywane i organizowane dalej

przez Naczelny Komitet Narodowy, tej woli wykładnik, popierane dziś przez tych wszystkich w Polsce, którzy czy w Krakowie czy w Wilnie, w Warszawie, Płocku czy Lwowie, zdolni są do czynu realnego, do polityki faktów, walczą o to, aby wielka chwila dziejowa dała Narodowi naszemu samodzielną polityczną i prawo swobodnego rozwoju pod każdym względem.

Legiony Polskie walczą o państwowość polską, która pozwoli Narodowi naszemu na własnej ziemi być gospodarzem, o to wszystko, co państwowość daje, a więc o polską szkołę, polskie rządy, polski język wszędzie, jednym słowem o rozwój swoistego polskiego bytu narodowego.

Legiony Polskie o to się biją, by na polskiej ziemi Polacy chleb znajdowali, by zakwitło rolnictwo, rozwinął się przemysł, by Polska mlekiem i miodem popłynęła, dając swym dzieciom dobrobyt i dostatek, a nie jak do dziś, by tuczyła swemi bogactwami najeźdców, a swych synów za morze słała na obczyznę po zarobek.

Legiony Polskie krew w polu bitewnym leją nie w imię cudzych interesów, ale pod hasłem «Wolna, bogata i szczęśliwa Polska dla Polaków».

Co już Legiony Polskie wywalczyły?

A że nie darmo krew Legionów Polskich popłynęła w tej wielkiej wojnie, życie daje na to dowodów niemało.

Nie kto inny a Legiony Polskie i N. K. N. postawiły sprawę polską. Dzięki ich bohaterstwu i krwi ofiarnej w Austrii i w Niemczech, w Rosyi, Anglii czy Francyi, w Ameryce czy innych krajach neutralnych zajmują się politycy i dyplomaci, ekonomiści i publicyści sprawą polską, dziś jak ongiś głośną i doniosłą, a niedawno zupełnie nieznana, sprawą polską, która na czoło wszystkich kwestyi spornych do rozstrzygania na kongresie się wysuwa. I to przypomnienie świata, że Polska jeszcze nie zginęła, że żywie i wolności żąda, to pierwsza konkretna i wielka zdobycz.

Krew ofiarna Legionów Polskich sprawiła, że z wyżyn kierowniczych sfer monarchii austro-węgierskiej z ust br. Buriana padły słowa: «Polacy mogą w tej historycznej chwili z ufnością spoglądać w dalszą przyszłość. Możliwości rozwoju, z jakich dotychczas korzystali, będą po szczęśliwej wojnie wielokrotnie wzmożone. Wiekie ofiary, które w tej wojnie w krwi i mieniu ponieśli dla Ojczyzny, wydadzą z całą pewnością owoce», a hr. Andrassy, jeden z najwybitniejszych polityków węgierskich, tak o sprawie polskiej napisał: «Koniecznym warunkiem zadowolenia Polski jest, by uwolniona ludność polska nie była podzieloną między państwo niemieckie i nas, lecz by stanowiła jedno ciało państwowe z zabezpieczoną indywidualnością prawnopaiństwową, o narodowo polskim charakterze z polskim rządem».

* * *

O wolną Polskę poszły w pole Legiony Polskie, Narodu Polskiego i jego praw przedstawiciele.

Krew ich, wylana na polach bitewnych, zeszła już dziś plonem uznania i pamięci dla sprawy polskiej, jutro kwiatem wolności zakwitnie.

I w imię tej prawdy każdy prawy Polak, zdolny do broni, winien na apel Departamentu Wojskowego N. K. N. odpowiedzieć i stanąwszy w szeregach Legionów, kuć dalej w stali czynu Wolność dla Polski.

Do Legionów więc! Do szeregów!

Komisya Werbunkowa.

